

פרשת מקץ

א ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה זלם והגה עמד על היאר: **ב** והגה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באזו: **ג** והגה שבע פרות אזורות עלות אזוריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: **ד** ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה: **ה** וישן ויזלם שנית והגה שבע שבלים עלות בקנה אוזר בריאות וטבות: **ו** והגה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמוזות אזוריהן: **ז** ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והגה זלום: **ח** ויהי בבקר ותפעם רוזו וישלזו ויקרא את כל זורטמי מצרים ואת כל זכמיה ויספר פרעה להם את זלמו ואין פותר אותם לפרעה: **ט** וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את זוטאי אני מזכיר היום: **י** פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבזים אתי ואת שר האפים: **יא** ונזלמה זלום בלילה אוזר אני והוא איש כפתרון זלמו זלמנו: **יב** ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבזים ונספר לו ופתר לנו את זלמתינו איש כזלמו פתר: **יג** ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: **יד** וישלזו פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלוז ויזלף שמלתיו ויבא אל פרעה: **טו** ויאמר פרעה אל יוסף זלום זלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע זלום לפתר אתו: **טז** ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: **יז** וידבר פרעה אל יוסף בזלמי הגני עמד על שפת היאר: **יח** והגה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באזו: **יט** והגה שבע פרות אזורות עלות אזוריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהגה בכל ארץ מצרים לרע: **כ** ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאות: **כא** ותבאנה אל קרבנה ולא גודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתזולה ואיקץ: **כב** וארא בזלמי והגה שבע שבלים עלת בקנה אוזר מלאת וטבות: **כג** והגה שבע שבלים צמוזות דקות שדופות קדים צמוזות אזוריהם: **כד** ותבלען השבלים הדקות את שבע השבלים הטבות ואמר אל הזורטמים ואין מגיד לי: **כה** ויאמר יוסף אל פרעה זלום פרעה אוזר הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: **כו** שבע פרת הטבת שבע שנים הגה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הגה זלום אוזר הוא: **כז** ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אזוריהן שבע שנים הגה ושבע השבלים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע שני רעב: **כח** הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: **כט** הגה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: **ל** וקמו שבע שני רעב אזוריהן ונשכזו כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: **לא** ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אזורי כן כי כבד הוא מאד: **לב** ועל השנות הזלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו: **לג** ועתה ירא פרעה איש נבון וזכם וישיתהו על ארץ מצרים: **לד** יעשה פרעה ויפקד ויפקד פקדים על הארץ וזמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע:

לח ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאת האלה ויצברו בר תזות יד פרעה אכל בערים ושמרו: **לז** והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: **לא** וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: **לב** ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רווח אלהים בו: שליש **לט** ויאמר פרעה אל יוסף אזורי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין גבון וזכם כמוך: **מ** אתה תהיה על ביתי ועל פירך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך: **מא** ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: **מב** ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שיש וישם רבד הזהב על צוארו: **מג** וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים: **מד** ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: **מה** ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענז ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: **מו** ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: **מז** ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים: **מח** ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: **מט** ויצבר יוסף בר כוזול הים הרבה מאד עד כי זודל לספר כי אין מספר: **נ** וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: **נא** ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: **נב** ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עזי: רביעי **נג** ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: **נד** ותזלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף והי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לזום: **נה** ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללזום ויאמר פרעה לכלל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: **נו** והרעב היה על כל פני הארץ ויפתחו יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויזזק הרעב בארץ מצרים: **נז** וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי זזק הרעב בכל הארץ: **נח-מבא** וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: **נב** ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונזויה ולא נמות: **נד** וירדו אזוי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: **נד** ואת בנימין אזוי יוסף לא שלחו יעקב את אזוי כי אמר פן יקראנו אסון: **נה** ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: **נו** ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אזוי יוסף וישתזוו לו אפים ארצה: **נז** וירא יוסף את אזוי ויכרם ויתנזכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: **נח** ויכר יוסף את אזוי והם לא הכרהו: **נט** ויזכר יוסף את הזלמות אשר זלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: **ני** ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: **ניא** כלנו בני איש אחד נזנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים: **ניב** ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: **ניג** ויאמרו שנים עשר עבדיך אזוי אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: **נד** ויאמר אלהם יוסף הוא אשר

דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם: **{טו}** בזאת תבזונו וזי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אוזיכם הקטן הגנה: **{טז}** שלחו מכם אוזר ויקחו את אוזיכם ואתם האסרו ויבזונו דבריכם האמת אתכם ואם לא זוי פרעה כי מרגלים אתם: **{יז}** ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: **{יח}** ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וזיו את האלהים אני ירא: **{יט}** אם כנים אתם אוזיכם אוזר יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: **{כ}** ואת אוזיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: **{כא}** ויאמרו איש אל אוזיו אבל אשמים אנחנו על אוזינו אשר ראינו צרת נפשו בהתזוננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: **{כב}** ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל תזוטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הגה נדרש: **{כג}** והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: **{כד}** ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקחו מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: **{כה}** ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: **{כו}** וישאו את שברם על זמריהם וילכו משם: **{כז}** ויפתחו האוזר את שקו לתת מספוא לזמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתוזתו: **{כח}** ויאמר אל אוזיו הושב כספי וגם הגה באמתוזתי ויצא לבם ויזרדו איש אל אוזיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: **{כט}** ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר: **{ל}** דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ: **{לא}** ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: **{לב}** שנים עשר אנחנו אוזים בני אבינו האוזר איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: **{לג}** ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אוזיכם האוזר הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קונו ולכו: **{לד}** והביאו את אוזיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אוזיכם אתן לכם ואת הארץ תסוורו: **{לה}** ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צררות כספיהם המה ואביהם וייראו: **{לו}** ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי היו כלנה: **{לז}** ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך: **{לח}** ויאמר לא ירד בני עמכם כי אוזיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי בניגון שאולה: **{לרק-מגנא}** והרעב כבד בארץ: **{כ}** ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל: **{ג}** ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אוזיכם אתכם: **{ד}** אם ישך משלוח את אוזינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: **{ה}** ואם אינך משלוח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אוזיכם אתכם: **{ו}** ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אוז: **{ז}** ויאמרו שאול שאול האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם זוי היש לכם אוז ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אוזיכם: **{ח}** ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונזויה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: **{ט}** אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתנו אליך והצגתנו לפניך וזוטאתי לך כל הימים: **{י}** כי לולא התמהמהנו כי עתה שבו זה פעמים: **{יא}** ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קונו מזמרת הארץ

בכליכם והורידו לאיש מנזוה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: **(יב)** וכסף משנה קזו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתותיכם תשיבו בידכם אולי משנה הוא: **(יג)** ואת אזויכם קזו וקומו שובו אל האיש: **(יד)** ואל שדי יתן לכם רוזמים לפני האיש ושלוז לכם את אזויכם אזור ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: **(טו)** ויקוו האנשים את המנזוה הזאת ומשנה כסף לקוו בידם ואת בנימן ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: שיש **(טז)** וירא יוסף את בנימן ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבזו טבזו והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: **(יז)** ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: **(יח)** וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתותינו בתזולה אנזונו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקזות אתנו לעבדים ואת זומרינו: **(יט)** וישו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתזו הבית: **(כ)** ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתזולה לשבר אכל: **(כא)** ויהי כי באנו אל המלון ונפתזוה את אמתותינו והנה כסף איש בפי אמתותנו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו: **(כב)** וכסף אזור הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתותינו: **(כג)** ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתותיכם כספכם בא אלי ויצא אלהם את שמעון: **(כד)** ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירוזו רגליהם ויתן מספוא לזמריהם: **(כה)** ויכינו את המנזוה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לזום: **(כו)** ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנזוה אשר בידם הביתה וישתזוו לו ארצה: **(כז)** וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו זוי: **(כח)** ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו זוי ויקדו וישתזוו: **(כט)** וישא עינו וירא את בנימן אזוי בן אמו ויאמר הזה אזויכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יזוך בנישביעי **(ל)** וימהר יוסף כי נכמרו רוזמיו אל אזוי ויבקש לבכות ויבא הזודרה ויבך שמה: **(לא)** וירוזן פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לזום: **(לב)** וישמו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלו המצרים לאכל את העברים לזום כי תועבה הוא למצרים: **(לג)** וישבו לפני הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: **(לד)** וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת כלם זומש ידות וישתו וישכרו עמו: פרק-מד **(א)** ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתות האנשים אכל כאשר יוכלו שאת ושם כסף איש בפי אמתותו: **(ב)** ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתות הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: **(ג)** הבקר אור והאנשים שלזו המה וזמריהם: **(ד)** הם יצאו את העיר לא הרזיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אזורי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תזות טובה: **(ה)** הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נזוש נזוש בו הרעתם אשר עשיתם: **(ו)** וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה: **(ז)** ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה זולילה לעבדך מעשות כדבר הזה: **(ח)** הן כסף אשר מצאנו בפי אמתותינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב: **(ט)** אשר ימצא אתו מעבדך ומת וגם אנזונו נהיה לאדני לעבדים: **(י)** ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: **(יא)** וימהרו וירדו איש את אמתותו ארצה ויפתזו איש אמתותו: **(יב)** ויוזפש בגדול הזול ובקטן כלה וימצא הגביע באמתות בנימן: **(יג)** ויקרעו שמלתם ויעמס איש על זמרו וישבו העירה: מפטיר **(יד)** ויבא יהודה ואזוי ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: **(טו)** ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נזוש נזוש איש אשר כמני: **(טז)** ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטרק האלהים מצא את עון עבדך הננו עבדים לאדני גם אנזונו גם אשר נמצא הגביע בידו: **(יז)** ויאמר זולילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: (ססס)